

«On obiđe svu okolicu jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenje grijeha...»

Pojam obraćenja nerado odzvanja u našim ušima. Dijelom zato jer gledamo mnoge ljude oko nas koji za sebe tvrde da su se obratili, a zapravo su samo «okrenuli kapute», umjesto da su okrenuli svoje srce. Dijelom stoga jer u dubini vlastitog srca jako dobro razumijemo što znači pravo obraćenje i što sve ono od nas zahtijeva, pa nam je lakše okarakterizirati ga nemogućim činom, nego prihvatiti sve posljedice koje ono u čovjekovom životu izaziva i traži.

Obraćenje o kojem propovijeda Ivan Krstitelj u Evanđelju, izvire iz svetopisamskog shvaćanja obraćenja, koje svoj temelj ima u hebrejskoj riječi *šub*, što znači *vratiti se, okrenuti se, obrnuti se*. U pozadini te riječi je slika čovjeka koji hoda svojim putem, i u jednom trenutku *se okreće*, te svoj hod nastavlja suprotnim smjerom. Obraćenje, dakle, ne obuhvaća samo unutarnji, intelektualni život čovjeka u kojem svaki od nas prihvaća ili odbacuje neke misli i ideje, nego obuhvaća čitav ljudski život. Spomenuta slika putnika najbolje nam to pokazuje. Čovjek koji se zaustavlja na putu, okreće se i polazi drugim smjerom, svoje djelovanje ne izvodi samo u svojoj nutrini i mislima, već u pokret stavlja čitavo svoje biće. Njegova nutrina mu daje razloge zašto treba promijeniti smjer svoga putovanja i to nazivamo čovjekovim intelektualnim djelovanjem. Drugom unutarnjom karakteristikom duhovnog bića, to jest svojom slobodnom voljom, čovjek prihvaća razloge uma i odlučuje se okrenuti smjer. Kaže narodna poslovice da je put do pakla popločen dobrim odlukama, pa tako i pametna odluka čovjeka putnika promijeniti smjer, ako ne postane djelatna, ostaje prazna. Tek u tom trenutku čovjekovo djelovanje prelazi u izvanjsko područje: polako se zaustavlja korak, čitavo se tijelo mukotrпно okreće i započinju koraci u novom smjeru.

Koraci obraćenog čovjeka u novom smjeru znak su istinskog obraćenja. Ivan Krstitelj u svom govoru u Judejskoj pustinji pravo obraćenje uspoređuje sa stablom koje donosi dobar rod, jer tek po urodu stabla možemo zaključivati o njegovoj dobroti i kvaliteti, i tek po djelima obraćenog čovjeka možemo procijeniti istinitost njegova obraćenja. Ivan naviješta u pustinji krst obraćenja na otpuštenje grijeha. Ivanova propovijed izazivala je u ljudima obraćenje života. Ljudi su počeli mijenjati način svoga razmišljanja, što zapravo i znači grčka riječ «obratiti se» ili «promijeniti mišljenje». Počeli su doživljavati promjene u vlastitom životu. Kao znak toga obraćenja Ivan ih je polijevao vodom u rijeci Jordanu i to njihovo krštenje bilo je znak obraćene pameti i otpuštenja grijeha, koje su doživjeli. Koji je, dakle, nama prvi korak pripreve puta Gospodnjega u ovom vremenu Došašća? I mi se trebamo dati pogoditi Božjom Riječju, kao što su se dali pogoditi Ivanovi slušatelji, da bi ta Božja Riječ u nama proizvela promjenu pameti i srca, da bi obratila našu nutrinu kako bi nam se mogli oprostiti grijesi. Prvi je korak pripreve Božjega puta u naše srce dati se pogoditi Božjim Riječima koje nas žele obratiti te prihvatiti Božje oprostjenje, kako bi i naše krštenje, koje smo kao mala djeca primili, i nama bilo krštenje obraćenja na otpuštenje vlastitih grijeha i pogrešaka.